

Ötven plusz öt esztendő

Új szezon, új művészeti vezetővel a Miskolci Szimfonikus Zenekarnál

Egyre több külföldi és budapesti fellépés, sokasodó teltházaz hangversenyek, s egyre nagyobb érdeklődést kiváltó gyerekkoncertek. Bár a Miskolci Szimfonikus Zenekarnak a fél évszázados jubileumára történetének talán legnehezebb évadja jutott, az azóta eltelt négy évben minden rendeződni látszik, lassan az együttesben is helyreáll a béke. A következő szezon számos újdonságot tartogat, s új művészeti vezető érkezik a társulathoz: Antal Mátyás. Az ügyvezetővel, Szászné Pónuzs Krisztinával az eddigi időszakról, a következő két esztendő terveiről, s az ötvenötödik születésnapról is beszélgettünk.

■ *Hogyan látja az utóbbi éveket?*

– Abban, hogy ne essen szét a 2014-es évad végére az együttes, hogy minél hamarabb megnyugodjanak a keddélyek, és szakmailag újra el tudjunk indulni, nagy szerepe volt az az év júniusában érkezett Gál Tamásnak. Segítségével nagyon gyorsan el tudtuk indítani a következő évadot. Az azóta eltelt időszakban a Tamás által kedvelt repertoárt is végigjátszotta az együttes, magas művészi szinten. Most pedig egy újabb állomás következik Antal Mátyás vezetésével, aki július 1-től lesz a Miskolci Szimfonikus Zenekar művészeti vezetője, vezető karmestere.

■ *Hogyan esett rá a választása?*

– Sorsszerűnek tartom a mostani találkozásunkat. Antal Mátyás ugyanis szakmai napot tartott a fúvósoknak Hindemith: Mathis, a festő című szimfóniájának zenei anyagából, s amikor kiderült, be kell ugrania dirigensként is a koncertre, azonnal igent mondott, és kiváló estét hallhattak vezényletével az érdeklődők. Úgy vélem, nem sok olyan karmester akad, akit a zenekar feltétel nélkül elfogad, de ő ezek közé tartozik. A koncertet

követően megkérdeztem, ha már így belecsöppent mindebbe, nem vállalná-e el az együttes művészeti vezetését. Nagy örömeinkre igent mondott. A megbeszéléseink alatt hamar kiderült, hogy a hangversenyek mellett a háttérmunkában is részt szeretne vállalni. Egyébként öt korábbiól is jól ismerte a zenekar, időről időre dolgozott a társulattal, így a muzsikuskok örömmel fogadták. Sok közös tervünk van, és abban is segít majd, hogy megtaláljuk az utódját. Akadtak már ötletei a következő szezonra is, szóval készülünk az együttes munkára. Szeretném, ha megtartaná a zenekarra jellemző magas művészi színvonalat, és abban is segítene, hogy teljesen visszatérjen az együttes egysége. Bár most jónak tűnik a helyzetünk, arról azért nem szabad elfeledkezni, hogy a vezetőváltások időszakában majdnem eltűnt szervezetileg az együttes, és ennek a nyomait még mindig hordozzuk, szakmailag és emberileg egyaránt. Úgy gondolom, most Miskolcon művészeti vezetésre, utánpótlás- és kapcsolat-építésre egyaránt szükség van. Nem szabad elfelejteni, hogy kilencvennél több ember munkájáért, munkahelyéért felelünk. Kellenek a jó próbák és a jó előadások, hogy minden gördülékenyen menjen a maga útján.

■ *Az utóbbi időszakban valóban rendeződni látszik az együttes helyzete, hiszen azt látom, egyre gyakrabban indulnak külföldi turnéakra, és sok helyre visszahívják a miskolciakat.*

– Ez is jelzi, hogy az együttes visszatalált a korábbi egységére, színvonalára. Idén tavasszal Párizsban járunk, az a turné is nagyon jól sikerült. A tervek szerint nyáron ugyancsak utazunk, s még egyeztetünk egy téli vendégszereplésről is. Nagy öröm, hogy szezononként több alkalommal útra kelhetünk, és minőségi műsorral lépünk pódiumra. A visszahívások pedig azt jelzik, hogy megálljuk a helyünket. Persze nem egyszerű mindent jól megszervezni, hiszen a fővárostól való, 200 km-es távolság számos nehézséget jelent. Míg egy pesti zenekar közvetlenül el tud jutni számos állomásra, nekünk sokszor még egy megállót, egy éjszakai szállást is be kell iktatnunk... De megteszünk mindent, hogy ez ne álljon a turnék útjába. Idén folytatódik a régi kapcsolatunk a

FOTÓ: KAZDA ZOLTÁN

párizsi konzervatórium karmesterszakosaival is, s akad még terv a tarsolyban.

■ *Azt láttam, hogy egyre több rendezvényük mellé írhatják ki, minden jegy elkelt, pedig azért korábban akadtak gondok a közönség létszámával is...*

– Örülök, hogy a gyerekkoncertjeink egyre népszerűbbek, ahogy az a sorozat is, ami az én vezetésem alatt indult, s amelynek keretében a Balázs Győző Református Gimnáziummal közösen viszünk színpadra komplex, összművészeti produkciókat. A fiatalok aktívan részt vesznek az előadás életre hívásában, s ez más élményt nyújt, mintha csak a nézőtér soraiban ülnének. Ráadásul a közönség is szívesen fogadja ezeket a különleges darabokat. Bízom abban, hogy azok a gyerekek, akik így megszeretik a zenét, azokat a felnőtteket is elvisszik a hangversenyekre, akik korábban nem hallgattak komolyzenét. A legkisebbeknek szóló Cirókának pedig már új helyet keresünk a városban, olyan sokan szeretnék jegyet váltani rá. A nemrég indított Kastélykoncertre is hatalmas tömeg kíváncsi, összességében elmondhatom, hogy a bérletvásárlóink száma is jelentősen nőtt. Örülök a budapesti kisbérletnek is, amelynek az Olasz Intézet ad otthont, és erre a sorozatra szintén hamar elkelnek a belépők. Egyébként hosszú munka, hogy az ember megtalálja a publikumhoz vezető utakat, hiszen minden város, ahol nemzeti zenekarok működnek, más és más, így nem lehet összevetni a létszámokat, lehetőségeket. Eltérő a lakosság, ezért mindenütt mást jelent a siker.

■ *Míg korábban az együttes anyagi helyzete sem volt rózsás, a hírekben most bérfejlesztésről, felújított próbahelyről olvasni... Ezek szerint minden rendben?*

– Pillanatnyilag biztosított a működésünk. Az állami finanszírozáshoz a város is hozzáette a magáét, de még így is csak azon a szinten állunk, ahol 2012-ben... Azt megelőzően ugyanis nagyságrendekkel nagyobb volt az állami támogatás.

■ *Ennek köszönhető a hegedűshiány, amit korábban már többször emlegetett?*

– Nem tudom igazán eldönteni, hogy mi okozza, s valóban az alacsony béreket kell-e kárhóztatni, mert azt látom, hogy Nyugat-Magyarországon sem jobb a hely-

zet... Régebben sokan azért választották ezt a hivatást, mert több lehetőséget rejt, lehet utazgatni, ma azonban már kevesebb az előny, s a szülők is sokszor egy jobban fizető foglalkozást kapacitálnak. A hegedű nehéz hangszer... Kardinális kérdés, hogy egy együttesben hányan ülnek ebben a szólamban. Sokszor a zeneiskola vagy a színház jobb alternatívát nyújt, hiszen egy nemzeti besorolású együttesben folyamatos jelenlét és felkészültség szükséges. Nálunk sok a munka, a koncertszámunkkal már a korlátainkat feszegetjük. Közben folyamatosan sakkozunk, hogy elegendő esten lépünk fel, de azért ne terheljük le túlságosan a muzsikusainkat... Nem egyszerű megtalálni a megfelelő egyensúlyt a munkabeosztás terén, s megelni azokat, akik a muzsikálást még ma is hivatásnak tekintik...

■ *Idén ünnepelhetik fennállásuk ötvenötödik esztendejét. Hogyan készülnek erre az évfordulóra?*

– A zenészeket nagyon bántja, hogy a fél évszázados jubileum áldozatul esett annak a hektikus, vezetőcserével teli szezonnak... Így nem sikerült méltóképpen megünnepelni. Bár az 55. nem olyan szép, kerek évforduló, mint a korábbi, azért születik majd egy kisebb kiadvány, s külön rendezvény életre hívásán is gondolkodunk.

■ *Milyen programok várnak a zenekarra nyáron?*

– A Bartók Plusz Operafesztiválon szép feladatunk lesz, hiszen a nyitókoncerten Bartók három színpadi művét játsszuk, A kékszakállú herceg várát, A csodálatos mandarint és a Fából faragott királyfit. Emellett a kísérőrendezvények zárókoncertjén is muzsikálunk. A Balázs Győző iskolával a szezonban bemutatott A kis herceg- előadás is felhangzik, olyan nagy volt ugyanis korábban a produkció iránti érdeklődés, hogy sokan, akik szerettek volna, nem tudtak rá jegyet váltani, de nyáron ezt bepótolhatják. Persze lesznek Promenádkoncertek is, azután az edelényi kastélyban is zenélünk. Augusztusban pedig már egy francia fesztiválon játszunk, ahogy korábban említettem.

■ *Jövőre lejár az Ön ügyvezetői megbízása is. Pályázik ismét?*

– Gondolkodom rajta, de meglátjuk majd, mit hoz a jövő...

R. Zs.